

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 7.7.2018
Aamuseurat klo 8.30
Kaisa Heininen

Jossain päin kristikuntaa, kaukana täältä, tehtiin kerran havaintoja jumalanpalveluksessa kävijöiden vuorovaikutuksesta. Siitä, miten he puhuivat keskenään tai sanattomasti viestivät toisilleen. Muutettavat muuttaen voisi tarkkailun kohteena olla mikä tahansa yhteisö: yleisö, piiri, juhlaväki, seurakansa. Yksi havainnointien tulos jäi erityisesti mieleeni. Sen mukaan merkittävä osa kirkkokansan vuorovaikutuksesta oli paheksuntaa. Kenties mulkaisuja, kulmien kohottelua tai rypistelyä, ehkä eleitä, sormen viemistä suun eteen tai muuta sellaista.

Tämä on helppo tunnistaa. Jännitys ja pelko: Kääntyvätkö päät, jos tulen myöhässä, jos yskin tai jos seuralaiseni haisee pahalta tai mellastaa. Ystävällinenkin katse voi tuntua ikävältä, jos on itse vähän arkana. Tulee mieleen, että parempi ehkä jäädä ensi kerralla kotiin.

Tove Janssonin Muumi-kirjoissa kerrotaan Mörön ja muumien ensitapaamisesta näin.

”Sitten he näkivät Mörön. Jokainen heistä näki hänet. Hän istui liikkumattomana hiekkakäytävällä portaiden edessä ja tuijotti heihin pyöreillä ilmeettömillä silmillään. Ei hän ollut erikoisen suuri eikä hän näyttänyt erikoisen vaaralliseltaakaan. Jokainen vain tunsu, että hän oli kauhean ilkeä ja saattoi odottaa kuinka kauan tahansa. Ja se oli kauheata.”

Pelkällä katseellaan Mörkö viestii uhkaa, hän ei kirjoissa puhu juuri koskaan vaan tuijottaa, kunnes saa haluamansa. Muumit pärjäävät hänen kanssaan kyllä ja vähän säälivätkin yksinäistä Mörköä.

Aina ei siis tarvita sanoja. Toisenlaisen esimerkin katseesta saamme evankeliumeissa. Kun Jeesus kohtaa ihmisiä, kerrotaan usein, miten hän katsoi heitä. Jeesus esimerkiksi näkee Matteuksen tulliasemalla työnsä ääressä ja kutsuu hänet mukaansa. Toisessa kohdassa kerrotaan rikkaasta nuorukaisesta, että Jeesus katsahti häneen ja rakasti häntä. Siis katsoi häneen rakkaudella. Siionin virsi puhuu Jeesuksen silmistä ja niiden hellyydestä.

Jokainen haluaa tulla nähdyksi, huomatuksi. On paha loukkaus, jos ystävä tai tuttava kulkee ohi eikä ole näkevinään tuttua ihmistä. Sekin on epäilyttävää, jos toinen ei katso silmiin puhuteltaessa.

Kun olin rippileirillä reilut 20 vuotta sitten, sain äidiltä kirjeen postissa. Siinä hän kuulumisten lomassa kertoi, miten oli noudattanut kasvatuksessa isältään oppimaansa körttiläistä periaatetta: puhu enemmän Jumalalle lapsista kuin lapsille Jumalasta. En muista, mitä ajattelin lukiessani kirjettä, mutta tuo ohje on jäänyt muistiin ja käyttöönkin.

Puhuminen on usein vaikeaa ja todella vaikeaa, lähes mahdotonta, on Jumalasta puhuminen. Vanhaa lauselmaa mukailen: jos et taida puhua, kirjoita kirje. Jos et osaa kirjoittaa, lähetä sydän-emoji. Jos et voi lähettää sydämenkuvaa, katso rakkaudella.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Jeesuksen silmät ovat hellät ja hänen katseensa on rakastava. Hän näkee meidät sellaisina kuin olemme ja kutsuu mukaansa.